

Arrest

nr. 104 987 van 13 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DE NIL en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en van origine een Tadzjiek te zijn. U werd geboren in het dorp Kail, regio Farashkhan, district Dawlat Shahi, provincie Laghman. Bij uw aankomst in België beweerde u minderjarig te zijn.

Uw vader was een mujaheddin en lid van de partij 'Jamiat Islami' van Ahmad Shah Massoud. Hierdoor kreeg hij problemen met de taliban en op een dag, toen u vier jaar oud was, vielen de taliban jullie huis aan en hierbij werden uw moeder en zus gedood. Daarop vluchtte u op aanraden van uw oom, Mohamadullah - die toen in Iran woonde -, samen met uw vader en nog een zus naar Teheran. Uw vader stierf in dalwa 1390 (21 januari-20 februari 2012).

In Teheran werkte u samen met uw vader als elektricien. Wanneer u op de bouwerven geen werk had als elektricien hielp u uw oom in zijn ijzerwinkel. U vervoerde dan materiaal van zijn atelier naar zijn

huis. Uw oom - die reeds twee jaar gescheiden was - hertrouwde intussen met een 22-jarige vrouw uit Mazar-i-Sharif.

Tijdens de winter van 2012 - vier à vijf maanden voor uw vertrek uit Iran - probeerde de vrouw van uw oom, Gulnoz, u een eerste keer te verleiden. Ze toonde haar borsten en lichaam en knipoogde naar u. U gaf niet toe aan de verleiding en ging gewoon weg. 10 à 20 dagen later ondernam ze een tweede poging. Deze keer nam ze u vast, maar ook nu weigerde u hierop in te gaan. Twee maanden na haar eerste verleidingspoging probeerde ze het nog een derde keer. Het was ook in de winterperiode. Ze kuste u op de wangen en blokkeerde uw weg. Deze keer kon u geen weerstand bieden en u ging met haar naar bed. Jullie affaire duurde zo'n 40 à 50 dagen. In deze tijd gingen jullie vier keer met elkaar naar bed. Einde 1390 - iets voor Newroz (21 maart 2012) - werden jullie door uw oom betrapt. U kon echter ontsnappen en sindsdien sliep u bij vrienden en op bouwerven. Gedurende 20 dagen bleef u nog in Iran. In die periode hoorde u van uw zus dat uw oom bij hen was langs geweest op zoek naar u en dat hij Gulnoz zwaar had geslagen.

In Jauza (22 mei - 22 juni) verliet u Iran en op 20 augustus 2012 kwam u aan in België. Een dag later diende u uw asielaanvraag in.

Twee maanden na uw vertrek verliet ook uw zus samen met haar man Iran. Zij gingen zich opnieuw vestigen in uw geboortedorp.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4, § 2 - van de vreemdelingenwet.

Aangezien u verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan en zegt nog steeds de Afghaanse nationaliteit te bezitten, moet uw vrees ten opzichte van dit land beoordeeld worden.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en familiaal van aard zijn (CGVS vragen 117-118). Uw problemen zouden ontstaan zijn doordat u een seksuele relatie onderhield met de vrouw van uw oom. Dit kan bezwaarlijk aanzien worden als vervolging in de zin van één van de vijf criteria van de vluchtelingenconventie. Uw vrees betreft immers enkel uw oom vanwege uw affaire met zijn vrouw. U zegt ook vervolging door de Iraanse overheid te vrezen, maar hierover kan u onvoldoende informatie naar voren brengen. U stelt zelfs niet te weten of uw oom klacht heeft ingediend (CGVS vraag 249). Daarnaast blijkt op geen enkel moment dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van het gebeuren en verdere stappen hebben ondernomen om u voor het gerecht te brengen (CGVS vragen 239-249). Ook de Afghaanse overheden kunnen hiervan dus onmogelijk op de hoogte geweest zijn. Dat de taliban in Afghanistan over uw relatie met de vrouw van uw oom zouden horen, is niet waarschijnlijk. U zegt zelf al jaren geen contact meer gehad te hebben met iemand in Afghanistan, al sinds de tijd dat u met uw vader naar Iran vluchtte (CGVS vragen 113-114). Hoe de taliban dan überhaupt zouden te weten komen wat u met uw aangetrouwde tante zou gedaan hebben blijft een raadsel en maakt u aldus op geen enkele manier aannemelijk.

Daarom dient enkel nog nagegaan te worden of u risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Echter, u heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar Afghanistan.

Bij de beoordeling hiervan dient aangestipt te worden dat er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Zo blijkt uw chronologie met betrekking tot uw problemen en uw vertrek uit Iran niet te kloppen: uw verklaringen hieromtrent spreken elkaar tegen. Zo beweert u dat u in jauza (22 mei-22 juni) Iran hebt verlaten, terwijl u 20 dagen daarvoor - eind 1390, iets voor Newroz (Afghaans en Iraans Nieuwjaar) - betrapt werd door uw oom (CGVS vragen 115, 230, 237, 240). Indien uw versie van de feiten gevolgd wordt, zou het moment waarop u betrapt werd ergens in mei moeten plaatsgevonden hebben, wat minstens een maand ná Newroz (21 maart en symbool voor het begin van de lente) is. Gelet op het feit dat Newroz één van de belangrijkste feestdagen is in zowel Afghanistan als Iran, mag van u verwacht worden dat u het moment waarop uw oom uw affaire ontdekte correct zou kunnen situeren tegenover deze feestdag. De dag dat uw affaire uitkwam zou immers een cruciale dag in uw leven moeten geweest zijn aangezien u hierdoor naar Europa bent moeten vluchten wat toch wel een ingrijpende beslissing was. Dat u deze beslissende dag vervolgens fout zou situeren in de tijd is erg opmerkelijk en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan. Dit is echter niet de enige keer dat u zich in vergist in uw tijdsbepaling: volgens u gingen jullie in de winter voor de eerste keer met elkaar naar bed terwijl dit volgens uw chronologie eerder in de maanden maart/april - na de

winter dus - dient gesitueerd te worden (CGVS vragen 115, 118, 129-130, 152, 172, 178, 188, 230, 237, 240). Opnieuw geeft u tegenstrijdige informatie in verband met een doorslaggevend moment in uw leven. Het gebrek aan consequentie in uw chronologie is nefast voor de geloofwaardigheid van uw versie van de feiten.

Deze twijfel wordt nog versterkt doordat uw beschrijving van de verleidingspogingen van de vrouw van uw oom erg oppervlakkig en beperkt zijn (CGVS vragen 117-118, 129-154). U komt niet verder dan een erg feitelijke opsomming van haar handelingen te geven. U slaagt er overigens nauwelijks in de verschillende pogingen apart te bespreken. Pas na herhaaldelijk aandringen, geeft u een erg summiere uiteenzetting van wat er zich telkens afspeelde. Van dergelijke ontstellende en totaal onverwachte momenten in uw leven mag toch verondersteld worden dat u er spontaan, doorleefd en uitgebreid kunt over vertellen. Uw gebrek aan inlevingsvermogen en details, zorgt ervoor dat de oprechtheid van uw asielmotieven verder ondermijnd wordt.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielaanvraag geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (art. 48, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet) aannemelijk te maken.

Er dienen ook bemerkingen te worden gemaakt bij uw verklaring, bij aankomst in België, als zou u minderjarig zijn (CGVS vragen 30-31). Een leeftijdsonderzoek, dd. 28 augustus 2012, uitgevoerd op vraag van de Dienst Voogdij, wijst uit dat u op die datum "een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar" (zie beslissing Dienst Voogdij, dd. 31 augustus 2012). De Dienst Voogdij kon in dit verband uw verklaringen met betrekking tot uw leeftijd niet in overweging nemen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Alhoewel u verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Laghman, district Dawlat Shahi kan worden geconcludeerd dat u beschikt over een veilig onderkomen in de stad Kabul, de hoofdstad van Afghanistan. U bent een volwassen en ongehuwde jongeman, die gedurende jaren zichzelf heeft kunnen onderhouden in een vreemd land (CGVS vragen 36, 44-46, 82-83, 93, 117). Daar leerde u de stiel van elektricien en werkte u ook in de ijzerhandel van uw oom. U beschikt daardoor over bepaalde competenties waarmee u ook in een levendige stad als Kabul - de hoofdstad van uw moederland - aan de slag kunt. Bovendien woont uw zus opnieuw in het district Dawlat Shahi bij haar schoonfamilie en kan het niet onmogelijk zijn om elkaar - indien nodig en gewenst - in Kabul te ontmoeten (CGVS vragen 7-10, 41-42). Er is geen enkele reden waarom u in Kabul uw leven niet opnieuw zou kunnen opbouwen. Kabul is voor u praktisch, veilig en legaal toegankelijk en er is - gelet op bovenstaande argumentatie - in uw hoofde geen sprake van een vrees voor vervolging of ernstige schade.

Aldus dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kabul aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kabul goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kabul sinds 2009-2010 merkbaar verbeterd is. Het geweld in het kader van de "insurgency" wordt in de hoofdstad Kabul gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch er is geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bermbommen en zelfmoordaanvallen tegen de Afgaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste

invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afghaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kabul ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afghaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert.

Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, de problemen die uw vader had met de taliban toen u vier jaar oud was, kunnen bovenstaande appreciatie inzake uw asielaanvraag niet wijzigen. Er zijn immers goede redenen om aan te nemen dat deze vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. Deze feiten hebben zich jaren geleden voorgedaan, toen u nog een kleuter was, en sindsdien hebt u geen problemen meer ondervonden met de taliban of met tegenstanders van uw vader. Bovendien haalt u deze problemen niet aan als reden voor uw vlucht naar België en de onmogelijkheid terug te keren naar Afghanistan. Voor de reden waarom u niet naar Afghanistan kunt gaan, brengt u enkel uw affaire met Gulnoz en de aanwezigheid van de taliban in uw geboortedorp naar voren (CGVS vraag 118). Daarnaast wijst het feit dat uw zus zich met haar man opnieuw in uw geboortedorp is gaan vestigen erop dat deze vrees voor uw familie niet langer speelt (CGVS vragen 25-26, 29, 37).

U legt geen enkel document neer dat uw identiteit, afkomst of asielmotieven zou kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. De Raad leidt hieruit af dat hij de materiële motiveringsplicht geschonden acht, in samenlezing met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij ondervonden zou hebben vanwege zijn oom nadat deze hem betrap zou hebben op overspel met zijn echtgenote. Terecht merkte verweerder op dat

een dergelijke problematiek geen enkel verband houdt met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Er zijn in het relaas immers geen elementen die erop wijzen dat verzoeker vervolging zou vrezen omwille van zijn ras, nationaliteit, politieke overtuiging, religie, of zijn behoren tot een bepaalde sociale groep.

In zijn verzoekschrift betwist verzoeker deze vaststelling. Hij wijst erop dat ermoorden voorkomen in zowel Iran als Afghanistan en dat overspel ook strafrechtelijk wordt bestraft. Verzoekers grief doet echter geen afbreuk aan bovenvermelde conclusie. De beweerde vervolging vloeit immers voort uit gemeenrechtelijke feiten (overspel) en niet in de aanhorigheid van verzoeker tot één van bovenvermelde vervolgingsgronden.

Daargelaten de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangebrachte feiten, kan het relaas in elk geval geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees in vluchtelingrechtelijke zin. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen betreffende de vluchtelingenstatus niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou lopen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire bescherming

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verklaarde uit Afghanistan afkomstig te zijn en nog steeds de Afgaanse nationaliteit te bezitten. Ook is er, met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker toegang moet hebben tot dat deel van het land en er zich moet kunnen vestigen (EHRM, *Salah Sheekh t. Nederland*, 11 januari 2007, § 141; EHRM, *Husseini t. Zweden*, 13 oktober 2011, § 97). Er kan ten slotte worden vastgesteld dat er met betrekking tot de door verzoeker naar voor gebrachte feiten geen objectieve argumenten zijn die erop wijzen dat de beweerde vrees van verzoeker het lokale, *in casu* de Iraanse hoofdstad Teheran, zou overstijgen. Verzoeker verklaart te vrezen voor ermoord door zijn aldaar wonende oom. Er zijn in de verklaringen van verzoeker geen aanwijzingen te vinden waarom verzoeker zich niet zou kunnen vestigen in zijn land van herkomst ten einde aan zijn beweerde problemen in Iran te ontsnappen, bijvoorbeeld in de Afgaanse hoofdstad Kabul. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift weliswaar dat er vervolging zou kunnen uitgaan van de lokale Afgaanse overheid nadat deze kennis zouden hebben gekregen van de feiten en dat zijn oom hem ook daar zou kunnen zoeken mocht hij te weten komen dat hij daar verblijft, doch dit betreffen louter hypothetische beweringen niet gestaafd door concrete elementen. Er zijn verder evenmin objectieve argumenten voorhanden waaruit zou blijken dat een interne hervestiging van verzoeker in Kabul *onredelijk* zou zijn in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. *Infra* zal blijken dat er zich in Kabul evenmin geen situatie voordoet in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, waardoor er evenmin aanwijzingen zijn dat een dergelijke hervestiging *onveilig* zou zijn. Daargelaten de geloofwaardigheid van het asielrelaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om dit asielrelaas te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt verzoeker dat dit risico ten aanzien van zijn regio van herkomst, Laghman, diende te worden beoordeeld, en niet ten aanzien van Kabul, alwaar hij nooit geweest is. In het kader van zijn bevoegdheid artikel 3 EVRM te toetsen oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens recent dat er thans in Afghanistan in het algemeen, en in Kabul in het bijzonder, geen situatie van willekeurig geweld bestaat die, louter omwille van de aanwezigheid van de terugkerende asielzoeker aldaar, een reëel risico inhoudt op ernstige schade (EHRM, *J.H. t. Verenigd Koninkrijk*, 20 december 2011, § 55). Het Hof baseert zich voor deze rechtspraak onder meer op een richtlijn van het UNHCR waaruit blijkt dat er in Afghanistan voor alleenstaande mannen en voor kerngezinnen ook zonder familiaal- en gemeenschapsnetwerk een intern beschermingsalternatief beschikbaar kan zijn in verstedelijkte en semi-verstedelijkte gebieden die onder de effectieve controle van de regering staan

(UNHCR, *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, 17 december 2010, 40). Uit de actuele en objectieve informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat het geweld in de stad Kabul plaatselijk en niet aanhoudend is en de vorm aanneemt van asymmetrische aanvallen, zodat er geen sprake kan zijn van een conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat Kabul onder de effectieve controle van de regering staat. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet. Kabul is verder op een veilige manier toegankelijk voor verzoeker gelet op de internationale luchthaven. Gelet op de hoger aangehaalde recente internationale rechtspraak en voormelde richtlijn van het UNHCR stelt de Raad vast dat, daargelaten de situatie in verzoekers momenteel beweerd district van herkomst, verzoeker in Kabul over een veilig intern beschermingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5 § 3 van de vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt om ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER